

overensstemmende med de i den foreløbige Valglov af 2. Oktober 1855 §§ 18—28 indeholdte Regler. Der er altsaa Tale om et System af Regler, en hel Række fra 18—28, men aldeles ikke Tale om, at man karakteriserer dette System som Forholdstalsvalgmaade. Disse Regler vare, som Kammerjunker Andræ har bemærket, af et meget sammensat Indhold. De indeholdt en Mængde Bestemmelser, deriblandt ogsaa de to Hovedmaader, hvorpaa Valgene kunne foregaa: den ene, hvorved der sørges for, at Minoriteterne faa deres Ret, den anden, hvorefter de ikke faa den, altsaa Forholdstalsvalgmaaden og Flertalsvalgmaaden. Saaledes er det altsaa gaaet til, at kun Grundloven eller i alt Fald først denne Lov har brugt Udtrykket Forholdstalsvalg, Henvisninger dertil og til Reglerne derom, og disse Regler ere, som det er blevet bemærket, kun dem, som findes i § 82 og 83, og ikke noget tidligere. Der kunde saaledes ikke være Tale om at gaa den Vej, som den ærede Ordfører har nævnt, nemlig at anvende § 84; for den vil der slet ikke være nogen Anvendelse, den vedkommende ikke Forholdstalsvalgmaaden som saadan.

Medens jeg nu altsaa i dette Punkt er uenig ikke blot med den ærede Ordfører, men ogsaa med det ærede Medlem (Goos), som nylig talte, maa jeg derimod give det ærede sidstnævnte Medlem min fulde Tilslutning til hans Begrundelse af, at selvom nogen end maatte mene, at det forholdt sig anderledes, end jeg nu har sagt, kunde vi alligevel ikke gaa hen og forkaste dette Valg. De Grunde, han derfor anførte, hans Udvikling i den Henseende fandt jeg saa udtømmende, at jeg ikke har noget at føje dertil. Maa jeg kun understrege et Par Ytringer, som det ærede Medlem fremsatte, og som jeg fandt ganske særdeles slaaende. Det er for det første den, at man kan gerne have en anden Mening, men det bliver en ganske privat Mening. Man kan beholde den private Mening, den kan man have, men den har ikke noget at betyde lige overfor det officielt foreliggende. En anden Ytring af det ærede Medlem fandt jeg ligeledes meget fortræffelig, nemlig den, at enhver Diskussion om denne Sag jo kun kan blive af akademisk Natur, det vil sige den Slags Diskussioner

kan man altid forlyste Verden med, men i Virkeligheden betyde de ikke noget, thi det sande Resultat kan dog kun blive det, at man maa godkende den Lov, som lovligt og gyldigt bestaar, nemlig Valgloven, og at man ikke har Lov til at tilsidesætte et Valg, der er foretaget overensstemmende med denne Lov. Jeg skal altsaa for saa vidt i Tilslutning til den ærede Taler, der talte sidst, tillade mig at anbefale, at Valget godkendes.

Madsen-Mygdal: Det er ellers ikke almindeligt, at den sidste ærede Taler og jeg staa paa samme Side, men det hænder dog af og til, at vi mødes, og saaledes hænder det ogsaa, at vi mødes i Dag. Det ærede Medlem har givet saa gode Grunde for den Stilling, han indtager, og som falder sammen med min, at jeg i alt væsentligt kan slutte mig til, hvad han har sagt og som Følge deraf fatte mig meget kort.

Den ærede Ordførers Hovedpaastand er jo den, at Valget og § 85 i Valgloven ere i Uoverensstemmelse med Grundloven. Jeg har, det vil sige maaske ikke saa udførligt, som jeg kunde og burde, gennemgaaet Forhandlingerne om Valgloven af 1867, men jeg har ikke fundet et eneste Ord fra nogen Side om, at det, som da blev vedtaget, er i Strid med Grundloven. Der var ganske vist forskellige Meninger oppe om § 85. Regeringen kom med et Forslag, der gik omtrent i samme Retning som den Betragtning, den ærede Ordfører gør gældende, og Folketingets Flertal holdt paa det samme, ikke i Betragtning af, at det var Forholdstalsvalgmaade, men i Betragtning af, at det var simpelt Flertalsvalg. Landstinget derimod har indsat den Paragraf, som nu staar i Valgloven, aldeles ordlydende, og det er saaledes Landstinget, som er Fader til denne Paragraf. Der var god Tid til at betænke sig, for Lovforslaget gik frem og tilbage mellem Rigsdagens Ting flere Gange og endte i et Fællesudvalg, hvis Forhandlinger ganske vist ikke angik denne Paragraf, men andre Bestemmelser, som ere endnu vigtigere. Men, som sagt, ikke et eneste Sted finder man nogen Udtalelse om, at enten den ene eller anden Betragtning var i Strid med Grundloven. Saa derom syn-